

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) nr. 1381/2013

2018/EØS/27/07

av 17. desember 2013

om innføring av et program for rettigheter, likestilling og borgerskap for perioden 2014–2020(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 19 nr. 2, artikkel 21 nr. 2, artikkel 114, artikkel 168, artikkel 169 og artikkel 197,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽²⁾,

etter den ordinære regelverksprosedyren⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Den europeiske union bygger på verdien respekt for menneskets verdighet, frihet, demokrati, likhet, rettsstatsprinsippet og respekt for menneskerettighetene og de grunnleggende frihetene. Disse verdien er medlemsstatenes felles grunnlag i et samfunn preget av mangfold, likebehandling, toleranse, rettferdighet, solidaritet og likestilling mellom kvinner og menn. I Unionen har alle personer de rettighetene som de er tildelt gjennom traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) og traktaten om Den europeiske union (TEU). Videre gjenspeiler Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter («pakten»), som ved Lisboa-traktatens ikrafttredelse ble juridisk bindende i hele Unionen, de grunnleggende rettighetene og frihetene som personer har rett til i Unionen. Disse rettighetene bør fremmes og respekteres. Muligheten for å dra full fordel av disse rettighetene samt rettighetene som følger av internasjonale konvensjoner som Unionen har tiltrådt, for eksempel De forente Nasjones konvensjon om rettighetene til funksjonshemmede personer, bør sikres, og alle hindringer bør fjernes. Disse rettighetene medfører dessuten ansvar og plikter overfor andre personer, overfor menneskenes fellesskap og overfor framtidige generasjoner.
- 2) I Stockholm-programmet⁽⁴⁾ bekreftet Det europeiske råd igjen at det skal legges stor vekt på utviklingen av et

område med frihet, sikkerhet og rettferdighet, og at et Europa som bygger på rettigheter, er en politisk prioritering. Finansiering ble identifisert som et av de viktige verktøyene for å sikre en vellykket gjennomføring av Stockholm-programmets politiske prioriteringer. De ambisiøse målene som er fastsatt i traktatene og i Stockholm-programmet, bør blant annet nås gjennom opprettelse av et fleksibelt og effektivt program for rettigheter, likestilling og unionsborgerskap for perioden 2014-2020, som bør lette planleggingen og gjennomføringen. De allmenne og særlige målene for programmet bør tolkes i samsvar med de relevante strategiske retningslinjene som er fastsatt av Det europeiske råd.

- 3) Kommisjonsmeldingen av 3. mars 2010 om Europa 2020-strategien fastsetter en strategi for smart, bærekraftig og inkluderende vekst. Støtte til og fremming av personers rettigheter i Unionen, håndtering av forskjellsbehandling og ulikheter og fremming av unionsborgerskap bidrar til å fremme de særlige målene og flaggskipsinitiativene i Europa 2020-strategien.
- 4) Likebehandling er et grunnleggende prinsipp for Unionen. I henhold til artikkel 19 i TEUV skal det treffes tiltak for å bekjempe forskjellsbehandling på grunnlag av kjønn, rase eller etnisk opprinnelse, religion eller tro, funksjonshemninger, alder eller seksuell legning. Prinsippet om likebehandling er videre forankret i paktens artikkel 21, som får anvendelse innenfor grensene for og i samsvar med paktens artikkel 51. Det skal tas hensyn til særtrekkene ved de ulike formene for forskjellsbehandling, og hensiktsmessige tiltak bør utvikles parallelt for å forebygge og bekjempe forskjellsbehandling som skjer av en bestemt eller flere grunner.
- 5) Programmet bør gjennomføres på en slik måte at det gjensidig styrker andre typer unionsvirksomhet som har de samme målene, særlig de som er omhandlet i kommisjonsmeldingen av 5. april 2011 med tittelen «En unionsramme for nasjonale strategier for integrering av romer fram til 2020»⁽⁵⁾ og i Rådets konklusjoner av 19. mai 2011 om en unionsramme for nasjonale strategier for integrering av romer fram til 2020, der medlemsstatene oppfordres til å håndtere den sosiale og økonomiske utstøtingen av romer gjennom en strategi for integrering på fire nøkkelområder – utdanning, sysselsetting, helse og bolig – og samtidig sikre at romer ikke forskjellsbehandles, men likestilles med hensyn til anerkjennelsen av deres grunnleggende rettigheter, samt treffe tiltak for å fjerne eventuell segregering, særlig på utdannings- og boligområdet.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 354 av 28.12.2013, s. 62, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 158/2014 av 9. juli 2014 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter, se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 5 av 22.1.2015, s. 9.

⁽¹⁾ EUT C 191 av 29.6.2012, s. 108.

⁽²⁾ EUT C 277 av 13.9.2012, s. 43.

⁽³⁾ Europaparlamentets holdning av 11. desember 2013 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 16. desember 2013.

⁽⁴⁾ EUT C 115 av 4.5.2010, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 258 av 2.9.2011, s. 6.

- 6) Rasisme, fremmedfrykt, homofobi og andre former for intoleranse er direkte brudd på prinsippene om frihet, demokrati, respekt for menneskerettighetene og de grunnleggende frihetsrettighetene samt rettsstatsprinsippet, prinsipper som Unionen bygger på og som er felles for medlemsstatene. Bekjempelse av disse fenomenene er derfor et vedvarende mål som krever samordnede tiltak, herunder gjennom tildeling av midler. Disse fenomenene omfatter blant annet offentlig oppfordring til vold eller hat rettet mot en gruppe av personer eller et medlem av en slik gruppe, samt andre straffbare handlinger som skyldes rasisme, fremmedfrykt eller homofobi. I denne sammenheng bør det også rettes særlig oppmerksomhet mot å forebygge og bekjempe alle former for vold, hat, segregering og stigmatisering samt bekjempe mobbing, trakassering og intoleranse, for eksempel innenfor offentlig administrasjon, politiet, rettsvesenet, i skolen og på arbeidsplassen.
- 7) Likestilling mellom kvinner og menn er en av Unionens grunnleggende verdier. Forskjellsbehandling av kvinner og menn er et brudd på grunnleggende rettigheter. Fremming av likestillingen mellom kvinner og menn bidrar dessuten til oppnåelsen av målene i Europa 2020-strategien. Målet om å fremme likestilling mellom kvinner og menn bør gjennomføres på en slik måte at det gjensidig styrker annen virksomhet i Unionen eller medlemsstatene, som har de samme målene, særlig de som er omhandlet i den europeiske likestillingspakten for tidsrommet 2011-2020.
- 8) Forskjellsbehandling på grunnlag av kjønn omfatter, i samsvar med rettspraksis ved Den europeiske unions domstol, forskjellsbehandling på grunnlag av kjønnskifte. Ved gjennomføringen av programmet bør det også tas hensyn til utviklingen av unionsretten og rettspraksis ved Den europeiske unions domstol når det gjelder ytterligere kjønnsrelaterte aspekter, herunder kjønnsidentitet.
- 9) Retten til å bli behandlet med verdighet på arbeidsplassen og i samfunnet i sin alminnelighet er et uttrykk for Unionens grunnleggende verdier, og det kreves samordnede tiltak for å iverksette målrettet virksomhet knyttet til arbeidsmarkedet. Tiltak på området for likestilling mellom kjønnene og likebehandling bør derfor omfatte fremming av likestilling mellom kvinner og menn og bekjempelse av forskjellsbehandling på arbeidsplassen og i arbeidsmarkedet.
- 10) Enhver form for vold mot barn, ungdom og kvinner og andre risikogrupper er et brudd på grunnleggende rettigheter og en alvorlig helsetrussel. Denne typen vold forekommer i hele Unionen og har alvorlige følger for ofrenes fysiske og psykiske helse samt for samfunnet som helhet. Det er behov for en sterk politisk vilje og en samordnet innsats som bygger på metodene og resultatene fra Daphne-programmene⁽¹⁾, for å bekjempe volden og beskytte ofrene. Innsatsen for å bekjempe vold mot kvinner bidrar til å fremme likestilling mellom kvinner og menn. Ettersom Daphne-finansieringen har vært svært vellykket siden den ble iverksatt i 1997, både med hensyn til populariteten blant berørte parter (offentlige myndigheter, akademiske institusjoner og ikke-statlige organisasjoner (NGO-er)) og med hensyn til effektiviteten i de finansierte prosjektene, er det avgjørende at navnet «Daphne» beholdes ved gjennomføringen av programmet for det særlige målet om å forebygge og bekjempe vold mot barn, ungdom og kvinner, slik at Daphne-programmene synliggjøres mest mulig.
- 11) I henhold til artikkel 3 nr. 3 i TEU skal Unionen fremme beskyttelse av barns rettigheter og bekjempe forskjellsbehandling. Barn er sårbare, særlig de som er fattige, opplever sosial utstøting, har funksjonshemninger eller er i andre særlige situasjoner der de utsettes for risiko, for eksempel forsømmelse, bortføring og forsvinning. Det bør treffes tiltak for å fremme barns rettigheter og bidra til å beskytte barn mot overgrep og vold, som utgjør en fare for deres fysiske og psykiske helse og en krenking av deres rett til utvikling, beskyttelse og verdighet.
- 12) Personopplysninger bør fortsatt beskyttes effektivt i en situasjon med løpende teknologisk utvikling og globalisering. Unionens rettslige rammer for vern av personopplysninger bør anvendes effektivt og konsekvent i Unionen. For å oppnå dette bør Unionen ha mulighet til å støtte medlemsstatenes innsats for å gjennomføre denne rettslige rammen, idet det legges særlig vekt på å sikre at enkeltpersoner kan utøve sine rettigheter i praksis.
- 13) Borgerne bør være mer bevisste om de rettighetene som følger av unionsborgerskapet, det vil si retten til å reise og oppholde seg fritt i Unionen, retten til å stemme og stille til valg til Europaparlamentet og kommunevalg i den medlemsstaten de er bosatt i, på samme vilkår som statsborgerne i denne staten, retten til å rette en anmodning til Europaparlamentet på et av traktatenes språk, retten til å framlegge borgerinitiativer og retten til å klage til Det europeiske ombud ved dårlig eller feil institusjonell behandling, og de bør kunne utøve disse

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsavgjørd nr. 293/2000/EF av 24. januar 2000 om vedtaking av eit fellesskapshandlingsprogram (Daphne-programmet) (2000-2003) om forebyggjande tiltak for å kjempe mot vald mot barn, ungdom og kvinner (EFT L 34 av 9.2.2000, s. 1), europaparlaments- og rådsavgjørd nr. 803/2004/EF av 21. april 2004 om vedtaking av eit fellesskapshandlingsprogram (2004-2008) for å forebygge og motkjempe vald mot barn, ungdom og kvinner, og for å verne offer og risikogrupper (Daphne II-programmet) (EUT L 143 av 30.4.2004, s. 1), europaparlaments- og rådsavgjørd nr. 779/2007/EF av 20. juni 2007 om skiping av eit særprogram for tidsrommet 2007-2013 for å forebygge og motkjempe vald mot barn, ungdom og kvinner og for å verne valdsoffer og risikogrupper (Daphne III-programmet) som ein del av det overordna programmet «Grunnleggjande rettar og rettferd» (EUT L 173 av 3.7.2007, s. 19).

rettighetene. Det at befolkningen oppfordres til å ta mer aktivt del i Unionens demokratiske liv, styrker det europeiske sivilsamfunnet og fremmer utviklingen av en europeisk identitet. Borgerne bør uten vanskeligheter kunne bo, reise, studere, arbeide og utføre frivillig arbeid i en annen medlemsstat og bør kunne ha tillit til at de får lik tilgang og nyter godt av full håndheving og beskyttelse av deres rettigheter uten forskjellsbehandling, uansett hvor i Unionen de oppholder seg.

- 14) Enkelt personer i egenskap av forbrukere eller næringsdrivende i det indre marked bør kunne håndheve de rettighetene som følger av unionsretten, når det gjelder grensekryssende spørsmål.
- 15) I henhold til artikkel 8 og 10 i TEUV bør all virksomhet innenfor rammen av programmet støtte integrering av målet om likestilling mellom kvinner og menn og om likebehandling. Det bør regelmessig foretas kontroll og evaluering for å vurdere hvordan likestilling mellom kjønnene og spørsmål om likebehandling håndteres i programmets virksomhet.
- 16) Erfaring med tiltak på unionsplan har vist at det for å nå programmets mål i praksis, kreves en kombinasjon av flere midler, herunder rettsakter, politiske initiativer og finansiering. Finansiering er et viktig verktøy som utfyller lovgivningsmessige tiltak.
- 17) I tillegg til at de har reell verdi for tilskuddsmottakerne, kan tiltak som finansieres gjennom programmet, framskaffe dokumentasjon som kan danne grunnlag for forbedret politisk beslutningstaking på nasjonalt plan og på unionsplan. Daphne-programmene har for eksempel muliggjort en reell utveksling av kunnskap og beste praksis mellom alle berørte parter, herunder medlemsstater, med hensyn til forebygging og bekjempelse av vold mot barn, ungdom og kvinner.
- 18) I kommisjonsmeldingen av 29. juni 2011 med tittelen «Et budsjett for Europa 2020» understrekes behovet for rasjonalisering og forenkling av unionsfinansieringen. Særlig i lys av den nåværende økonomiske krisen er det av avgjørende betydning at Unionens midler struktureres og forvaltes med størst mulig omhu. Fornuftig forenkling og effektiv forvaltning av finansieringen kan oppnås gjennom en reduksjon av antallet av programmer og gjennom rasjonalisering, forenkling og harmonisering av finansieringsregler og -framgangsmåter.
- 19) På bakgrunn av behovet for forenkling, effektiv forvaltning og lettere tilgang til finansiering bør programmet fortsette og utvikle virksomhet som tidligere ble utført på grunnlag av avsnitt 4 («Ikke-forskjellsbehandling og mangfold») og avsnitt 5 («Likestilling mellom menn og kvinner») i Progress-programmet opprettet ved europaparlaments- og rådsavgjørd nr. 1672/2006/EF⁽¹⁾,

programmet om grunnleggende rettigheter og unionsborgerskap opprettet ved Rådets beslutning 2007/252/EF⁽²⁾, og Daphne III-programmet. Midtveisevalueringene av disse programmer omfatter anbefalinger rettet mot å forbedre gjennomføringen av disse programmene. Ved gjennomføringen av programmet er det nødvendig å ta hensyn til resultatene av disse midtveisevalueringene og resultatene av de respektive etterfølgende evalueringene.

- 20) Sikring av at de finansielle midlene utnyttes best mulig, og forbedring av midlenes effektivitet bør være veiledende prinsipper for oppnåelsen av programmets mål. Det bør garanteres tilstrekkelig finansiering til å støtte arbeidet for å gjennomføre rettighetenes Europa. Det er viktig å sikre at programmet gjennomføres mest mulig effektivt og brukervennlig, samtidig som rettssikkerhet og tilgjengelighet garanteres for alle deltakere. For å lette tilnærmingen til finansiering for alle potensielle tilskuddsmottakere, bør søknadsprosessene og kravene til økonomisk forvaltning også forenkles og de administrative byrdene fjernes.
- 21) I kommisjonsmeldingen av 19. oktober 2010 med tittelen «Revisjon av Unionens budsjett» og kommisjonsmeldingen av 29. juni 2011 med tittelen «Et budsjett for Europa 2020» understrekes viktigheten av å rette finansieringen mot tiltak med en klar merverdi for Unionen, det vil si der innsats på unionsplan kan gi en merverdi i forhold til medlemsstatenes innsats alene. Tiltak som er omfattet av denne forordning, bør bidra til å skape gjensidig tillit mellom medlemsstatene, øke samarbeidet over landegrensene, herunder nettverks-samarbeidet, og oppnå en riktig, ensartet og konsekvent anvendelse av gjeldende unionsrett. Finansieringen av virksomhet bør også bidra til at alle berørte parter får reell og bedre kunnskap om unionsretten og unionspolitikken, og bør sikre at det utarbeides et solid analytisk grunnlag til støtte for og utvikling av unionsrett og unionspolitikk, og dermed bidra til håndheving og korrekt gjennomføring av denne retten og politikken. Unionens innsats gjør det mulig å gjennomføre disse tiltakene konsekvent i hele Unionen og sikrer stordriftsfordeler. Unionen har dessuten bedre forutsetninger enn medlemsstatene for å håndtere situasjoner over landegrensene og for å skape et europeisk forum for gjensidig læring.
- 22) Når Kommisjonen velger tiltak som skal finansieres gjennom programmet, bør den vurdere forslagene i forhold til forhåndsfastsatte kriterier. Disse kriteriene bør omfatte en vurdering av de foreslåtte tiltakenes merverdi for Unionen. Nasjonale prosjekter og mindre prosjekter kan også ha merverdi for Unionen.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsavgjørd nr. 1672/2006/EU av 24. oktober 2006 om skiping av eit fellesskapsprogram for sysselsetjing og sosial solidaritet – Progress (EUT L 315 av 15.11.2006, s. 1).

⁽²⁾ Rådsbeslutning 2007/252/EU av 19. april 2007 om opprettelse av et særprogram for grunnleggende rettigheter og unionsborgerskap for tidsrommet 2007–2013 som en del av det alminnelige programmet «Grunnleggende rettigheter og rettferdighet» (EUT L 110 av 27.4.2007, s. 33).

- 23) Organer og enheter som arbeider for å nå et mål av allmenn europeisk interesse på områder som er omfattet av programmet, bør anses som viktige aktører i den utstrekning de har vist eller kan forventes å vise at de har stor betydning for oppnåelsen av dette målet, og bør motta finansiering i samsvar med framgangsmåtene og kriteriene som er fastsatt i de årlige arbeidsprogrammene som vedtas av Kommisjonen i henhold til denne forordning.
- 24) Harmoniserte tjenester av samfunnsmessig betydning bør tolkes i samsvar med artikkel 2 i kommisjonsbeslutning nr. 116/2007/EU⁽¹⁾.
- 25) Organer og enheter som har tilgang til programmet, bør omfatte nasjonale, regionale og lokale myndigheter.
- 26) Denne forordning fastsetter for hele varigheten av programmet en finansieringsramme som skal utgjøre det viktigste referansebeløpet i henhold til nr. 17 i den tverrinstitusjonelle avtalen av 2. desember 2013 mellom Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om budsjett disiplin, om samarbeid på budsjettområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning⁽²⁾, for Europaparlamentet og Rådet under den årlige budsjettbehandlingen.
- 27) For å sikre at programmet er tilstrekkelig fleksibelt til i hele sin varighet å reagere på skiftende behov og tilsvarende politiske prioriteringer, bør myndigheten til å vedta rettsakter delegeres til Kommisjonen i samsvar med artikkel 290 i TEUV når det gjelder endringer av prosentatsene i vedlegget til denne forordning for hver gruppe av særlige mål som ville overstige disse prosentatsene med mer enn 5 prosentpoeng. Med sikte på å vurdere behovet for en slik delegert rettsakt bør disse prosentatsene beregnes på grunnlag av finansieringsrammen for hele programets varighet, og ikke på grunnlag av årlige bevilgninger. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder egnede samråd i forbindelse med sitt forberedende arbeid, herunder med sakkyndige. Kommisjonen bør ved forberedelse og utarbeiding av delegerede rettsakter sikre en samtidig, rettidig og hensiktsmessig oversending av relevante dokumenter til Europaparlamentet og Rådet.
- 28) Denne forordning bør gjennomføres i fullt samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁽³⁾ («finansforordningen»). Særlig med hensyn til vilkårene for støtteberettigelse for merverdiavgifter (mva) som betales av tilskuddsmottakerne, bør støtteberettigelse for mva-utgifter ikke avhenge av tilskuddsmottakernes rettslige status i forbindelse med virksomhet som kan gjennomføres av private og offentlige organer og enheter i henhold til de samme rettslige vilkårene. Med hensyn til den særlige arten av mål og virksomhet som er omfattet av denne forordning, bør det i forslagsinnbydelser tydeliggjøres at for virksomhet som kan utføres av både offentlige og private organer og enheter, skal ikke-fradragsberettiget mva som er betalt av offentlige organer og enheter, ikke være støtteberettiget dersom den betales i forbindelse med gjennomføring av virksomhet, for eksempel opplæring eller holdningsskapende tiltak, som ikke kan anses som utøvelse av offentlig myndighet. Denne forordning bør også anvende de forenklingsverktøyene som er innført ved finansforordningen. Kriteriene for identifisering av tiltak som skal støttes, bør være rettet mot å fordele de tilgjengelige finansielle midlene på de tiltakene som har størst virkning med hensyn til det politiske målet som skal nås.
- 29) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordning bør Kommisjonen tildeles gjennomføringsmyndighet til å vedta årlige arbeidsprogrammer. Gjennomføringsmyndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁽⁴⁾.
- 30) De årlige arbeidsprogrammene som vedtas av Kommisjonen i henhold til denne forordning, bør sikre egnet fordeling av midler mellom tilskudd og kontrakter om offentlig innkjøp. Programmet bør hovedsakelig bevilge midler til tilskudd, men bør også opprettholde tilstrekkelige midler til finansiering av innkjøp. De årlige arbeidsprogrammene bør fastsette den laveste prosentatsen av de årlige utgiftene som skal bevilges til tilskudd, og prosentatsen bør være minst 65 %. For å lette de berørte partenes prosjektplanlegging og samfinansiering bør Kommisjonen fastsette en klar tidsplan for forslagsinnbydelse, utvelgning av prosjekter og beslutninger om tildeling.
- 31) For å sikre en effektiv tildeling av midler fra Unionens alminnelige budsjett bør det arbeides for å oppnå sammenheng, komplementaritet og synergi mellom finansieringsprogrammer på politikkområder med nær tilknytning til hverandre, særlig mellom dette programmet og programmet «Justis» opprettet ved europaparlaments og rådsforordning (EU) nr. 1382/2013⁽⁵⁾, programmet «Europa for borgerne», unionsprogrammet for sysselsetting og sosial innovasjon opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning

⁽¹⁾ Kommisjonsvedtak nr. 116/2007/EF av 15. februar 2007 om å reservere den nasjonale nummerserien som byrjar med "116", til harmoniserte nummer for harmoniserte tenester av sosial verdi (EUT L 49 av 17.2.2007, s. 30).

⁽²⁾ EUT C 373 av 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 av 25. oktober 2012 om finansreglementet som får anvendelse på Den europeiske unions alminnelige budsjett og om oppheving av rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 av 26.10.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

⁽⁵⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1382/2013 av 17. desember 2013 om opprettelse av programmet «Justis» for tidsrommet 2014-2020 (se s. 73 i denne EUT).

- (EU) nr. 1296/2013⁽¹⁾ og andre programmer på områdene sysselsetting og sosiale spørsmål, innenriksaker, helse og forbrukervern, utdanning, opplæring, ungdom og idrett, informasjonssamfunnet og utvidelse, særlig instrumentet for støtte før tiltredelsen (IPA II) og de europeiske struktur- og investeringsfondene, som er omfattet av felles bestemmelser fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1303/2013⁽²⁾.
- 32) Kommissjonen bør sikre overordnet sammenheng, komplementaritet og synergi med arbeidet i unionsorganer, -kontorer og -byråer, for eksempel Det europeiske instituttet for likestilling mellom menn og kvinner og Den europeiske unions kontor for grunnleggende rettigheter, og bør vurdere andre nasjonale og internasjonale aktørers arbeid på områder som er omfattet av programmet.
- 33) Unionens finansielle interesser bør beskyttes gjennom avpassede tiltak i hele utgiftssyklusen, herunder gjennom forebygging, avsløring og etterforskning av uregelmessigheter, inndrivelse av tapte, uberettiget utbetalte eller uriktig anvendte midler og eventuelt illegging av administrative og økonomiske sanksjoner i samsvar med finansforordningen.
- 34) For å gjennomføre prinsippet om forsvarlig økonomisk forvaltning bør denne forordning inneholde bestemmelser om egnede verktøy for å vurdere dens nytteverdi. For dette formål bør den derfor fastsette allmenne og særlige mål. For å måle om de særlige målene nås, bør det fastsettes et sett av konkrete og kvantifiserbare indikatorer som bør gjelde så lenge programmet varer. Kommissjonen bør årlig framlegge for Europaparlamentet og Rådet en kontrollrapport som blant annet bør bygge på indikatorene i denne forordning, og som bør inneholde opplysninger om anvendelsen av tilgjengelige midler.
- 35) Kommissjonen bør ved gjennomføringen av programmet ta hensyn til målet om rettferdig geografisk fordeling av midlene, og bør gi bistand til medlemsstater der antallet finansierte tiltak er forholdsvis lavt. Kommissjonen bør ved gjennomføringen av programmet også ta hensyn til
- om det ifølge internasjonalt anerkjente indekser/overvåkningsorganer er nødvendig å treffe tiltak i enkelte medlemsstater for å sikre en effektiv oppnåelse av programmets mål, og bør støtte medlemsstatenes eller sivilsamfunnets tiltak på disse områdene.
- 36) I samsvar med artikkel 180 nr. 1 bokstav l) i delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 1268/2012⁽³⁾ («gjennomføringsreglene») bør tilskuddsavtalene fastsette bestemmelser om synligheten av Unionens finansielle støtte, unntatt i behørig begrunnede tilfeller der dette ikke er mulig eller hensiktsmessig.
- 37) Kommissjonen bør i samsvar med artikkel 35 nr. 2 og 3 i finansforordningen og artikkel 21 i gjennomføringsreglene for den på en hensiktsmessig og rettidig måte gi tilgang til opplysninger om mottakere og om den nøyaktige arten av og formålet med tiltakene som finansieres over Unionens alminnelige budsjett. Disse opplysningene bør gjøres tilgjengelige samtidig som det tas behørig hensyn til kravene om fortrolighet og sikkerhet, særlig vern av personopplysninger.
- 38) Ettersom målet for denne forordning, som er å bidra til ytterligere utvikling av et område der likhet og personers rettigheter som forankret i TEU, TEUV og paktens samt i de internasjonale menneskerettighetskonvensjonene som Unionen har tiltrådt, fremmes, beskyttes og gjennomføres effektivt, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av dets omfang og virkninger bedre nås på unionsplan, kan Unionen vedta tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i TEU. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.
- 39) For å sikre kontinuitet i finansieringen til virksomheter som tidligere ble utført på grunnlag av avsnitt 4 og 5 i beslutning nr. 1672/2006/EF, beslutning 2007/252/EF og beslutning nr. 779/2007/EF, bør denne forordning tre i kraft dagen etter at den er kunngjort —

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1296/2013 av 11. desember 2013 om et unionsprogram for sysselsetting og sosial innovasjon («EaSI») og om endring av europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 283/2010/EU om opprettelse av Den europeiske mikrofinansieringsordningen Progress for sysselsetting og inkludering (EUT L 347 av 20.12.2013, s. 238).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1303/2013 av 17. desember 2013 om fastsettelse av felles bestemmelser om Det europeiske fond for regionalutvikling, Det europeiske sosialfond, Utjevningsfondet, Det europeiske fond for utvikling av landdistriktene og Det europeiske hav- og fiskerifond og om fastsettelse av alminnelige bestemmelser om Det europeiske fond for regionalutvikling, Det europeiske sosialfond, Utjevningsfondet og Det europeiske hav- og fiskerifond samt om oppheving av rådsforordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 av 20.12.2013, s. 320).

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Programmets opprettelse og varighet

1. Ved denne forordning opprettes et program for rettigheter, likestilling og unionsborgerskap («programmet»).

⁽³⁾ Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 1268/2012 av 29. oktober 2012 om reglene for anvendelsen av europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om finansreglementet som får anvendelse på Unionens alminnelige budsjett (EUT L 362 av 31.12.2012, s. 1).

2. Programmet som skal framlegges, skal omfatte perioden fra 1. januar 2014 til 31. desember 2020.

Artikkel 2

Merverdi for Unionen

1. Programmet skal finansiere tiltak som gir merverdi for Unionen. For dette formål skal Kommisjonen sikre at de tiltakene som velges for finansiering, har som formål å skape resultater som gir merverdi for Unionen.

2. Merverdien for Unionen av tiltak, herunder mindre og nasjonale tiltak, skal vurderes i lys av kriterier som deres bidrag til en konsekvent og sammenhengende gjennomføring av unionsretten og til bred offentlig bevissthet om de rettighetene som følger av den, deres mulighet for å skape gjensidig tillit mellom medlemsstatene og forbedre samarbeidet over landegrensene, deres tverrnasjonale virkninger, deres bidrag til utarbeidingen og spredningen av beste praksis eller deres mulighet for å bidra til at det skapes minstestandarder, praktiske verktøy og løsninger for å håndtere grensekryssende utfordringer eller unionsomfattende utfordringer.

Artikkel 3

Allment mål

Programmets allmenne mål er i samsvar med artikkel 4 å bidra til å videreutvikle et område der personers likestilling og rettigheter som forankret i TEU, TEUV, pakten og de internasjonale menneskerettighetskonvensjonene som Unionen har tiltrådt, fremmes, beskyttes og gjennomføres effektivt.

Artikkel 4

Særlige mål

1. For å nå det allmenne målet i nr. 3 skal programmet ha følgende særlige mål:

- a) å fremme effektiv gjennomføring av prinsippet om forbud mot forskjellsbehandling på grunnlag av kjønn, rase eller etnisk opprinnelse, religion eller tro, funksjonshemninger, alder eller seksuell legning, og å overholde prinsippet om forbud mot forskjellsbehandling på grunnlag som fastsatt i paktens artikkel 21,
- b) å forebygge og bekjempe rasisme, fremmedfrykt, homofobi og andre former for intoleranse,
- c) å fremme og beskytte rettighetene til funksjonshemmede personer,
- d) å fremme likestilling mellom kvinner og menn og integrering av et likestillingsperspektiv,
- e) å bekjempe alle former for vold mot barn, ungdom og kvinner samt vold mot andre risikogrupper, særlig grupper som er utsatt for risiko for vold i nære forhold, og å beskytte ofre for slike former for vold,

f) å fremme og beskytte barns rettigheter,

g) å bidra til å sikre det høyeste nivå for personvern og vern av personopplysninger,

h) å fremme og øke utøvelsen av rettigheter som følger av unionsborgerskapet,

i) å gjøre det mulig for enkeltpersoner i egenskap av forbrukere eller næringsdrivende i det indre marked å håndheve sine rettigheter i henhold til unionsretten, idet det tas hensyn til de prosjektene som finansieres gjennom forbrukerprogrammet.

2. Det skal arbeides for å nå de særlige målene for programmet, særlig ved å

a) forbedre bevisstheten og kunnskapen om unionsretten og unionspolitikken samt om de rettighetene, verdiene og prinsippene som danner grunnlag for Unionen,

b) støtte en effektiv, omfattende og ensartet gjennomføring og anvendelse av Unionens rettslige midler og politikk i medlemsstatene samt kontrollen og evalueringen av dette,

c) fremme samarbeid over landegrensene, øke gjensidig kunnskap og styrke gjensidig tillit mellom alle berørte parter,

d) forbedre kunnskapen om og forståelsen av mulige hindringer for utøvelsen av rettigheter og prinsipper som er sikret gjennom TEU, TEUV, pakten og internasjonale konvensjoner som Unionen har tiltrådt, og avledet unionsrett.

Artikkel 5

Typer av tiltak

1. Programmet skal blant annet finansiere følgende typer av tiltak:

a) analysevirksomhet, for eksempel innsamling av data og statistikker; utvikling av felles metoder og, når det er hensiktsmessig, av indikatorer eller referanseverdier; undersøkelser, forskning, analyser og meningsmålinger; evalueringer; utarbeiding og offentliggjøring av veiledninger, rapporter og utdanningsmateriale; arbeidsgrupper, seminarer, ekspertmøter og konferanser,

b) opplæringsvirksomhet, for eksempel personalutveksling, arbeidsgrupper, seminarer, opplæring av opplæringspersonale og utvikling av nettbaserte opplæringsverktøy eller andre opplæringsmoduler,

- c) gjensidige læringsprosesser, samarbeid, holdningsskapende tiltak og spredning, for eksempel identifisering og utveksling av god praksis, innovative tilnærminger og erfaringer; organisering av fagfellellevurderinger og gjensidige læringsprosesser; organisering av konferanser, seminarer og mediekampanjer, herunder i nettmedier, opplysningskampanjer, herunder institusjonell kommunikasjon om Unionens politiske prioriteringer i den utstrekning de er knyttet til programmets mål; innsamling og offentliggjøring av materiale med sikte på å spre opplysninger om programmet og dets resultater; utvikling, drift og vedlikehold av IKT-systemer og -verktøy,
- d) støtte til viktige aktører som utøver virksomhet som bidrar til gjennomføringen av programmets mål, for eksempel støtte til NGO-er i forbindelse med gjennomføringen av tiltak som gir Unionen merverdi, støtte til viktige europeiske aktører, støtte til nettverk på europeisk plan og harmoniserte tjenester av samfunnsmessig betydning; støtte til medlemsstatene i forbindelse med gjennomføringen av unionsrett og unionspolitikk; og støtte til nettverksvirksomhet på europeisk plan mellom spesialiserte organer og enheter samt nasjonale, regionale og lokale myndigheter og NGO-er, herunder støtte i form av tiltakstilskudd eller driftstilskudd.
2. For å sikre et inkluderende perspektiv skal støttemottakerne oppfordre relevante målgrupper til å delta i tiltak som finansieres gjennom programmet.

Artikkel 6

DELTAING

1. Programmet skal være åpent for alle organer og enheter som er lovlig etablert i
- a) medlemsstater,
- b) stater i Det europeiske frihandelsforbund (EFTA-stater), som er avtaleparter til EØS-avtalen i samsvar med nevnte avtale,
- c) kandidatstater, potensielle kandidatstater og stater som tiltrer Unionen, i samsvar med de allmenne prinsippene og vilkårene for disse statenes deltaking i unionsprogrammer som er fastsatt i de respektive rammeavtalene og beslutninger tatt av assosieringsråd, eller lignende avtaler.
2. Profittorienterte organer og enheter skal ha tilgang til programmet bare sammen med ideelle eller offentlige organisasjoner.
3. Organer og enheter som er lovlig etablert i andre tredjestater enn de som deltar i programmet i samsvar med nr. 1 bokstav b) og c), særlig stater som er omfattet av den

europeiske naboskapspolitikken, kan bli tilknyttet programmets tiltak for egen regning, dersom det tjener disse tiltakenes formål.

4. Kommisjonen kan samarbeide med internasjonale organisasjoner på vilkårene som er fastsatt i det relevante årlige arbeidsprogrammet. Programmet skal være åpent for internasjonale organisasjoner som er aktive på områdene som er omfattet av programmet, i samsvar med finansforordningen og det relevante årlige arbeidsprogrammet.

Artikkel 7

Budsjett

1. Finansieringsrammen for gjennomføringen av programmet er fastsatt til 439 473 000 euro for perioden 2014–2020.
2. Finansielle tilskudd fra programmet kan også anvendes for å dekke utgifter til forberedende virksomhet og overvåkings-, kontroll-, revisjons- og evalueringsvirksomhet som er nødvendig i forbindelse med forvaltningen av programmet og vurderingen av om dets mål nås. Finansielle tilskudd kan dekke utgifter knyttet til nødvendige undersøkelser, ekspertmøter, opplysnings- og kommunikasjonstiltak, herunder institusjonell kommunikasjon om Unionens politiske prioriteringer i den utstrekning de har tilknytning til denne forordnings allmenne mål, og utgifter knyttet til informasjonsteknologinettverk for informasjonsbehandling og -utveksling, samt annen teknisk og administrativ bistand som er nødvendig i forbindelse med Kommisjonens forvaltning av programmet.
3. De årlige bevilgningene skal godkjennes av Europaparlamentet og Rådet innenfor grensene for den flerårige finansielle rammen som er opprettet ved rådsforordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013⁽¹⁾.
4. Innenfor programmets finansieringsramme skal beløpene tildeles til hver gruppe av særlige mål i samsvar med de prosentsatsene som er fastsatt i vedlegget.
5. Kommisjonen skal ikke avvike fra prosentsatsene som er tildelt i finansieringsrammen, som angitt i vedlegget, med mer enn 5 prosentpoeng for hver gruppe av særlige mål. Dersom det blir nødvendig å overskride denne grensen, skal Kommisjonen i samsvar med artikkel 8 gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter om endring av hver av prosentsatsene i vedlegget med mer enn 5 prosentpoeng og opp til 10 prosentpoeng.

Artikkel 8

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen på vilkårene fastsatt i denne artikkel.
2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 7 nr. 5 gis Kommisjonen så lenge programmet varer.

⁽¹⁾ Rådsforordning (EU) nr. 1311/2013 av 2. desember 2013 om fastsettelse av den flerårige finansielle rammen for perioden 2014-20 (EUT L 347 av 20.12.2013, s. 884).

3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 7 nr. 5 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. Beslutningen om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Beslutningen trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende* eller på et senere tidspunkt som er fastsatt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.

4. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.

5. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 7 nr. 5 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse mot rettsakten innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet før denne fristen har underrettet Kommisjonen om at de ikke vil gjøre innsigelse. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med to måneder.

Artikkel 9

Gjennomføringstiltak

1. Kommisjonen skal gjennomføre programmet i samsvar med finansforordningen.

2. For å gjennomføre programmet skal Kommisjonen vedta årlige arbeidsprogrammer i form av gjennomføringsrettsakter. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren omhandlet i artikkel 10 nr. 2.

3. Innenfor rammen av hvert av de årlige arbeidsprogrammene skal programmets mål gjennomføres ved at følgende fastsettes:

a) de tiltakene som skal gjennomføres i samsvar med de allmenne og særlige målene som er fastsatt i artikkel 3 og artikkel 4 nr. 1, herunder den veiledende tildelingen av finansielle midler,

b) de viktigste kriteriene for støtteberettigelse, utvelging og tildeling som skal anvendes ved utvelgingen av forslag som skal motta finansielle bidrag, i samsvar med artikkel 84 i finansforordningen og artikkel 94 i gjennomføringsreglene for den,

c) de minsteprosentsatsene av de årlige utgiftene som skal anvendes til tilskudd.

4. Det skal sikres en hensiktsmessig og rettferdig fordeling av finansiell støtte mellom de ulike områdene som er omfattet av de særlige målene omhandlet i artikkel 4 nr. 1, idet det tas hensyn til finansiering som allerede er tildelt i henhold til de tidligere programmene for 2007-2013, som er opprettet ved beslutningene nevnt i artikkel 15. Når Kommisjonen treffer beslutning om tildelingen av midler til disse områdene i de

årlige arbeidsprogrammene, skal den ta hensyn til behovet for å opprettholde tilstrekkelig finansiering og sikre kontinuitet i tiltakene og forutsigbarhet i finansieringen på alle områder som er omfattet av de særlige målene i artikkel 4 nr. 1.

5. Forslagsinnbydelser skal offentliggjøres årlig.

Artikkel 10

Undersøkelsesprosedyre

1. Kommisjonen skal bistås av en komité. Den nevnte komiteen skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikkel 11

Komplementaritet

1. Kommisjonen skal i samarbeid med medlemsstatene sikre overordnet sammenheng, komplementaritet og synergi med andre unionsinstrumenter, herunder blant annet justisprogrammet, programmet «Europa for borgerne» og Den europeiske unions program for sysselsetting og sosial innovasjon samt med andre programmer på områdene sysselsetting og sosiale spørsmål, innenriksaker, helse og forbrukervern, utdanning, opplæring, ungdom og idrett, informasjons-samfunnet samt utvidelse, særlig instrumentet for støtte før tiltredelsen (IPA II) og de europeiske struktur- og investeringsfondene.

2. Kommisjonen skal også sikre overordnet sammenheng, komplementaritet og synergi med arbeidet i unionsorganer, -kontorer og -byråer som arbeider på områder som er omfattet av programmets mål.

3. Programmet kan dele ressurser med andre unionsinstrumenter, særlig justisprogrammet, for å gjennomføre tiltak som er i samsvar med begge programmene mål. Et tiltak som er tildelt midler fra programmet, kan også tildeles midler fra justisprogrammet, forutsatt at midlene ikke dekker de samme utgiftspostene.

Artikkel 12

Beskyttelse av Unionens finansielle interesser

1. Kommisjonen skal treffe egnede tiltak som sikrer at Unionens finansielle interesser, når tiltak finansiert gjennom programmet gjennomføres, beskyttes gjennom tiltak for å forebygge bedrageri, korrupsjon og annen ulovlig virksomhet gjennom effektiv kontroll og, dersom uregelmessigheter oppdages, gjennom inndrivelse av urettmessig utbetalte beløp samt, når det er hensiktsmessig, gjennom effektive, avpassede og avskrekkende administrative og finansielle sanksjoner.

2. Kommisjonen eller dens representanter og Revisjonsretten skal ha fullmakt til både gjennom dokumentkontroll og kontroll på stedet å kontrollere alle tilskuddsmottakere, leverandører og underleverandører som har mottatt unionsfinansiering gjennom programmet.

3. Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF) kan i samsvar med bestemmelsene og framgangsmåtene i europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013⁽¹⁾ og i rådsforordning (Euratom, EF) nr. 2185/96⁽²⁾ gjennomføre undersøkelser, herunder kontroll og inspeksjon på stedet, for å fastslå om det har forekommet bedrageri, korrupsjon eller annen ulovlig virksomhet som berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en tilskuddsavtale, en tilskuddsbeslutning eller en kontrakt som er finansiert gjennom programmet.

4. Med forbehold for nr. 1–3 skal samarbeidsavtaler med tredjestater og med internasjonale organisasjoner, kontrakter, tilskuddsavtaler og tilskuddsbeslutninger som følge av gjennomføringen av programmet omfatte bestemmelser som uttrykkelig gir Kommisjonen, Revisjonsretten og OLAF fullmakt til å foreta revisjon og undersøkelser som omhandles i nevnte numre, i samsvar med deres respektive myndighet.

Artikkel 13

Overvåking og evaluering

1. Kommisjonen skal kontrollere programmet årlig for å følge opp gjennomføringen av tiltakene som er knyttet til det, og oppnåelsen av de særlige målene omhandlet i artikkel 4. Kontrollen skal også gjøre det mulig å vurdere hvordan likestilling mellom kjønnene og spørsmål om likebehandling og beskyttelse av barn er blitt håndtert i programmets tiltak.

2. Kommisjonen skal framlegge for Europaparlamentet og Rådet

a) en årlig kontrollrapport basert på indikatorene i artikkel 14 nr. 2, og om anvendelsen av tilgjengelige midler,

b) en midtveisrapport innen 30. juni 2018,

c) en etterfølgende evalueringsrapport innen 31. desember 2021.

3. Midtveisrapporten skal inneholde en vurdering av oppnåelsen av programmets mål, av effektiviteten i ressursutnyttningen og av programmets merverdi for Unionen, med sikte på å avgjøre om finansieringen på de områdene

programmet omfatter bør forlenges, endres eller opphøre etter 2020. Den skal også vurdere muligheten for å forenkle programmet, dets interne og eksterne sammenheng, og om alle mål og tiltak fortsatt er relevante. Den skal ta hensyn til resultatene av de etterfølgende evalueringene av de tidligere programmene for 2007-2013 som er opprettet ved beslutningene nevnt i artikkel 15.

4. Den etterfølgende evalueringsrapporten skal inneholde en vurdering av programmets langsiktige virkning og virkningenes holdbarhet, med sikte på å gi grunnlag for en beslutning om et senere program.

Artikkel 14

Indikatorer

1. I samsvar med artikkel 13 skal indikatorene omhandlet i nr. 2 i denne artikkel danne grunnlag for kontroll og evaluering av i hvilket omfang hvert av programmets særlige mål i henhold til artikkel 4 er nådd gjennom tiltakene omhandlet i artikkel 5. De skal måles opp mot forhåndsfastsatte grunnscenarier som avspeiler situasjonen før gjennomføringen. Dersom det er relevant, skal indikatorene inndeles blant annet etter kjønn, alder og type funksjonshemming.

2. Indikatorene nevnt i nr. 1 skal blant annet omfatte følgende:

a) antall og prosentdel av personer i en målgruppe som de holdningsskapende tiltakene som finansieres gjennom programmet, har nådd,

b) antall berørte parter som har deltatt i blant annet opplæringsvirksomhet, utvekslinger, studieopphold, arbeidsgrupper og seminarer finansiert gjennom programmet,

c) forbedring av kunnskapen om unionsretten og politikken og, når det er relevant, om rettigheter, verdier og prinsipper som danner grunnlaget for Unionen, i de gruppene som deltar i tiltak som finansieres gjennom programmet, sammenlignet med hele målgruppen,

d) antall tilfeller, virksomheter og resultater når det gjelder samarbeid over landegrensene,

e) deltakernes vurdering av virksomheten de deltok i, og av dennes (forventede) holdbarhet,

f) den geografiske dekingen for virksomheten som finansieres gjennom programmet,

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 av 11. september 2013 om undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF) og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/1999 og rådsforordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 av 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådsforordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 av 11. november 1996 om kontroll og inspeksjon på stedet som foretas av Kommisjonen for å verne De europeiske fellesskaps økonomiske interesser mot bedrageri og andre uregelmessigheter (EFT L 292 av 15.11.1996, s. 2).

- g) antall søknader og tilskudd knyttet til hvert enkelt særlig mål,
- h) finansieringen som søkerne har anmodet om, og som er tildelt, i tilknytning til hvert enkelt særlig mål.

3. I tillegg til indikatorene i nr. 2 skal midtveisrapporten og den etterfølgende evalueringsrapporten om programmet inneholde blant annet en vurdering av

- a) programmets merverdi for Unionen, herunder en evaluering av programmets virksomheter i lys av lignende initiativer som er utarbeidet på nasjonalt eller europeisk plan uten støtte gjennom unionsfinansiering, og deres (forventede) resultater, og fordelene og/eller ulempene ved unionsfinansiering sammenlignet med nasjonal finansiering av den berørte typen virksomhet,
- b) finansieringen i forhold til oppnådde resultater (effektivitet),

- c) eventuelle administrative, organisatoriske og/eller strukturelle hindringer for en mer smidig og effektiv gjennomføring av programmet (mulighet for forenkling).

Artikkel 15

Overgangstiltak

Tiltak som er innledet på grunnlag av avsnitt 4 («Anti-diskriminering og mangfold») og avsnitt 5 («Likestilling mellom menn og kvinner») i beslutning nr. 1672/2006/EF, beslutning 2007/252/EF eller beslutning nr. 779/2007/EF, skal være omfattet av bestemmelsene i disse beslutningene til tiltakene er gjennomført. Når det gjelder disse tiltakene, skal henvisninger til komiteene omhandlet i artikkel 13 i beslutning nr. 1672/2006/EF, i artikkel 10 i beslutning 2007/252/EF og i artikkel 10 i beslutning nr. 779/2007/EF, anses som henvisninger til komiteen omhandlet i artikkel 10 nr. 1 i denne forordning.

Artikkel 16

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 17. desember 2013.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

L. LINKEVIČIUS

Formann

VEDLEGG

TILDELING AV MIDLER

Innenfor programmets finansieringsramme skal beløpene tildeles til hver gruppe av særlige mål i artikkel 4 nr. 1 på følgende måte:

Gruppe av særlige mål	Andel av finansieringsrammen (i %)
Gruppe 1	57 %
— å fremme effektiv gjennomføring av prinsippet om forbud mot forskjellsbehandling på grunnlag av kjønn, rase eller etnisk opprinnelse, religion eller tro, funksjonshemninger, alder eller seksuell legning og å overholde prinsippet om forbud mot forskjellsbehandling på grunnlag som fastsatt i paktens artikkel 21,	
— å forebygge og bekjempe rasisme, fremmedfrykt, homofobi og andre former for intoleranse,	
— å fremme og beskytte rettighetene til funksjonshemmede personer,	
— å fremme likestilling mellom kvinner og menn og integreringen av et likestillingsperspektiv.	
Gruppe 2	43 %
— å bekjempe alle former for vold mot barn, ungdom og kvinner samt vold mot andre risikogrupper, særlig grupper som er utsatt for risiko for vold i nære forhold, og å beskytte ofre for slike former for vold,	
— å fremme og beskytte barns rettigheter,	
— å bidra til å sikre det høyeste nivå for personvern og vern av personopplysninger,	
— å fremme og øke utøvelsen av rettigheter som følger av unionsborgerskapet,	
— å gjøre det mulig for enkeltpersoner i deres egenskap av forbrukere eller næringsdrivende i det indre marked å håndheve sine rettigheter i henhold til unionsretten, idet det tas hensyn til de prosjektene som finansieres gjennom forbrukerprogrammet.	
